

[Lysholt Hansen.]

uændret udskrivningslov, for det fjerde ikke har hensat beløb til imødegåelse af forhøjelsen af tjenestemandslønningerne, om hvilke der ikke var opnået enighed ved finanslovens udarbejdelse, men derimod for det femte har afsat reserver til imødegåelse af udgifterne ved stigningen i januarpristallet og for det sjette har taget hensyn til den foreslåede nedsættelse og tilbagebetaling af grundstigningsskylden.

Finansministeren har både i pressen og her i tinget måttet modtage bebrejdelser for, at finanslovsforslaget, som det nu ligger foran os, har en række huller på de områder, hvor finansministeren i sin fremsættelsestale selv lægger op til en fordomsfri forhandling. De forhandlinger, vi førte om grundstigningsskylden i sidste uge, kan måske nu føre frem til et forlig om denne lovgivning, hvilket på det foreliggende finanslovsforslag betyder bortfald af en indtægt for staten på ca. 52 mill. kr. Jeg synes, at det er et godt bevis på, at den af finansministeren fulgte fremgangsmåde er rigtig, når det gælder poster, om hvis størrelse der i dag hersker den højeste grad af usikkerhed. Havde finansministeren udfyldt de huller, vi alle ved der er i forslaget, med tal, ville de, der i dag omtaler finanslovsforslaget som urealistisk, ganske givet have råbt tilsvarende op om, at netop disse tal var fuldkommen urealistiske.

Jeg skal i øvrigt ikke forsøge på yderligere at kommentere de forhandlinger, der forestår såvel her i folketinget som på arbejdsmarkedet, eller indlade mig på bedømmelse af det righoldige materiale, der efterhånden foreligger til belysning af snart sagt alle sider af den økonomiske stilling her i landet. Der har både i pressen og her i tinget siden folketingets åbning været fremført så mange synspunkter for og imod både den ene og den anden udgang af de forhandlinger, der i de kommende måneder skal føres her i huset og udenfor, at det i hvert fald for mig vil være umuligt at bringe yderligere nyt ind i drøftelserne. Da det finanslovsforslag, vi behandler, opfylder de krav, man må stille, hvis vi skal kunne fortsætte den kraftige tekniske og økonomiske udvikling, der alene vil være i stand til at fastholde den økonomiske fremgangslinje, som hele det danske folk gennem de

seneste år har høstet frugterne af, skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til finanslov for det kommende år.

Damsgaard: Det fremgår af den tale, den højtærede finansminister ledsagede finanslovsforslagets fremsættelse med, at det står dårligt til med vort lands økonomi. Det er jeg enig med ham i. Så gik der altså ikke så forfærdelig lang tid efter folketingsvalget, før regeringen måtte erkende det, den så kategorisk benægtede omkring valget.

Vi er midt i den såkaldte helhedsløsnings andet år. Det var hele det kompleks af love og bestemmelser, som efter den daværende regerings udsagn skulle sikre ro og stabilitet i samfundsøkonomien frem til foråret 1965.

Jeg nævner dette indledningsvis, ikke fordi vi i finanslovdebatten skal fordybe os i fortiden — og i en fortid, der, som den højtærede statsminister endda har udtrykt det, i denne henseende absolut ikke opfordrer til gentagelse — men fordi finansloven er et centralt led i fastlæggelsen af det kommende års økonomiske politik og udgangspunktet herfor nødvendigvis må være den situation, den hidtidige politik har bragt os i.

1964 har på mange områder vist sig at være et rekordernes år. Vi har i den forløbne del af 1964 måttet notere et rekordagtigt underskud i samhandelen med udlandet. Blot for årets første 9 måneder var underskuddet over 2.900 mill. kr., og inden året er gået, vil dette underskud uden tvivl være vokset betydeligt. Selv om søfarts- og turistindtægter traditionelt er i stand til at dække et betydeligt underskud i varehandelen, så er der her tale om et underskud langt ud over disse indtægtsposters bæreevne. Også renteniveauet er på absolutte rekordhøjder. Vi har ikke i dette århundrede — om overhovedet nogen sinde tidligere — her i Danmark oplevet et renteniveau som i de senere måneder. Det er noget, der mærkes både på huslejen i nybyggeriet og på erhvervenes investeringer, og der er såmænd ingen, der har grund til at misunde de unge, der skal søge en bolig eller starte i et erhverv med de nuværende renter og obligationskurser.